

Els secrets del mar del cap de Creus

El pescador Miquel Puignau Mallol apropa en un llibre la pesca, la geografia i la riquesa de la Costa Brava Nord

Els secrets del mar del cap de Creus

CADAQUÉS | C.VILÀ

Del cde Creus al cap de Bol. Imatges, records i secrets d'un pescador del Port de la Selva són 152 pàgines en les quals Vicenç Relats recorre la memòria del pescador del Port Miquel Puignau Mallol i, acompanyat d'imatges, es poden conèixer els racons més

amagats d'aquest paisatge privilegiat, feréstec i ric de la Costa Brava Nord. Els antics arts de pesca; les cales, platges i petits racons on arrecerar-se o pescar; i la vida de la gent d'aquest territori són resseguits en un llibre que vol ser "en memòria de tots aquells homes que podríem anomenar llops de mar".

"Cada cala, cada racó, cada punta... té un nom i una història, avui en dia quasi desconegudes per la gran majoria de gent", diu Puignau, que ha volgut fer "un petit record a tots aquells homes de mar, antecessors meus, que van dedicar la vida a aquestes costes i cales del cap de Creus". N'apareix el nom de 25, nascuts des de finals del XIX fins al 1918. Són "amb qui més temps i més vegades vaig sortir a pescar".

Miquel Puignau va néixer el 1937 al Port de la Selva, on ha viscut tota la vida dedicat a la pesca, i ha estat contramestre del ClubNàutic. El seu avi Jaume Mallol va patir un naufragi que va acabar amb quatre morts tornant de cala Prona el 1923. Ha viscut el despoblat per l'exili i migracions forçoses de molt veïns; l'arribada del turisme i els canvis a la pesca. Als arts de pesca hi dedica també unes pàgines. "Els vells pescadors sabien si estava a senya -el punt d'orientació per calar les xarxes- tirant grapats de sorra al mar i mirant la velocitat amb què el corrent se l'enduia". Puignau explica que "avui hi ha gent que pesca, però de pescadors d'ofici d'abans ja no en queda cap". Ell té anotades en blocs "guardats com relíquies" arts i tècniques artesanals que s'han perdut. Relata com es pescava, quin peix i a quines cales. L'Art Gros, la pesca del foc o l'encesa o el bolitg hi són tractades.

Després de recordar els llops de mar i la vida del protagonista; el paisatge i els racons ocupen una part extensa amb imatges i explicacions de cada un d'ells. Històries de pesqueres i dites populars selvatanes són els darrers capítols del volum.

Destaca un pròleg del desaparegut doctor Moisès Broggi, que vivia al costat de la casa de Puignau i amb qui tenia llargues converses. "Sap els peixos que es troben a cada lloc, la millor manera de pescar-los i les seves migracions. Fa la impressió que el mar no té secrets per a en Miquel". Una part els ha compartit en aquest llibre amb descripcions d'un mar que ha vist naufragar molts vaixells: on arribaven caixes de taronges de mercants el dia de mal temps; on hi ha la millor cala de la Península per pescar, ca?la Prona, i on a l'estiu hi ha centenars de barques.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/alt-emporda/2015/08/23/secrets-del-mar-del-cap/740170.html?utm_source=rss